

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemški dokazi za pravo osnovo — v Avstriji.

„Ein anderes Gebiet, auf dem die Plattdeutschen zur Mitarbeit berufen sind, ist die Selbstverwaltung.“

Uvod.

Na znanstvenem polju so pogostoma hudi boji, predno proderejo nove resnice. Zavist, predsodki, sebičnost pojedinih učenjakov skuša zavirati bistre glave in resnice, ki so se porodile v še nepoznatih mislečih in pravih znanstvenikih. V praktičnem javnem življenju pa je jednaka borba še veliko hujša. Tu ne pomagajo dokazi nič, in kdor se čuti močnejšega, ta hoče zmagati, po načelu: Fiat pro ratione voluntas. Prava volja se pa še vedno opira na pametne uzroke; ali strankam je volja prav za prav samovolja.

Slovanom se je boriti v Avstriji ne z nasprotniki, ki bi ne poznali pravice, ampak s sovragi, katerim je samovolja vodilno, osnovno načelo. Ti nasprotniki zasukavajo, preobračajo zavestno stvari, ki ne potrebujejo ne pojasnil, ne dokazov. Slovanom se ni boriti, da bi še le utemeljili kako pravico, ampak jedino zato, kakó bi z nova in vsestransko drugemu svetu razkrili, kakó se jim odteguje pravica. Nobena akademična, še toliko utemeljena resnica nič ne izdá proti samovolji. Zato je treba nasprotnike prijeti z orožjem, ki prihaja iz njih lastne srede. Da bi jih polila rudečica zaradi tega, ni pričakovati; ali toliko dobrohotno je vender misliti, da vsaj v skupnosti naroda dotičnih nasprotnikov se nabaja še kaka peščica ljudij, katerim neso še zatrti sramežljivosti do korenine, in katerim torej lica še zarudé, ko vidijo, kako njih lastni sinovi in rojaki bijejo naravnost resnici v obraz.

Z druge strani je neprecenljiva moralna posledica, ki izvira iz tega, da pa neinteresovani drugi narodi sprevidijo, kakó se je Slovanom upirati proti trajni krivici. V tem oziru si pridobé oni slovanski poslanci neizmerne zasluge, ki s pravimi in zgočimi argumenti povzdignejo glas po raznih parlamentih za narode, ki so jih poslali v boj za pravico.

Iz tega pa sledi, da jednako neizmerno ško dujejo avstrijskim Slovanom oni poslanci, ki se ne

potrudijo, da bi nasprotnike zavrnilli ob pravem času z najboljšimi dokazi, ki so si jih nabrali z lastnim premišljevanjem in primernim berilom.

Zaradi tega ravno slovanskim poslancem, kakor slovanskemu občinstvu v obče, izročimo tukaj novega, za boj prikladnega orožja ravno zdaj, ko so se odprla zopet vrata državnega zbora na Dunaji. To orožje, kakor bo razvidno, je nemško, iz Velikonemčije, in na to stavljamo ob tej priliki poseben poudarek. Stvar zadeva narodno enakopravnost, in kar se vrti okoli nje. Važna pa je toliko bolj, ker Scharschmidov predlog ni še pokopan, in ko je videti, da jo hočejo v Avstriji zopet bolj tirati na poti do brez-pogojnega — priznanja nemščine kot državnega jezika.

I.

Narečja in pismeni jeziki.

Nemci in z njimi seveda tudi sosebno zdaj — po Crispijevem pohodu v Friedrichsruhe — Nemcem vedno in „toliko simpatični narod italijanski“, trobijo v jeden rog, kakor da bi slovenski jezik ne bil umljiv preprostemu narodu ali Slovencem v obče. Slovenščino opisujejo kot „iznajden“ jezik, ki ga še le kujejo in mešajo s hrvaščino in drugo primesjo.

Nemški nacijaalci sosebno štajerske in koroške Slovence nalašč in dosledno imenujejo „Vinde“, „windisch“, z besedami, ki imajo v slovarji teh ljudij ob enem zaničljiv in smešljiv pomen. Tu pa tam so navajali ti poštenjaki kako sodnijsko obravnavo, pri kateri se je bilo zagovarjati kakemu težaku, dninarju, ki, kakor naravno, ni umel kakega jurističnega, tehničnega izraza. Saj so Angleži že kdaj dokazali statistično, da tovarniški delavec izhaja celo življenje za vse svoje potrebe z 200—300 besedami, katere torej tudi lahko ume.

Razvidno je, da taki dokazi proti umljivosti slovenščine so abotni, kakor je podlo to, če očitajo našemu jeziku, da je spakadran, ko se naslanjajo na govorico kake Mariborske ali pa Ljubljanske navadne krščenice, ki je ponosna, jednako dosluženim našim vojakom, da prideva v svoj govor pri svoji gospodi na pol slišane in ulovljene nemške, že pri dotičnem viru napačno izgovorjene besede.

Poštenega Nemca bi bilo sram, kaj takega očitati Slovencem, saj Nemec sam priznava, da mu doma prodajajo slovarje, ki dokazujejo, da rabijo

Nemci za svoje potrebe po 100.000, reci: stotisoč in še več tujih besed. Nemec vé, da so mu iz potrebe osnovali „Sprachreinigungsvereine“; Nemec vé, da mu je za čiščenje nemščine zaslužni Sanders osnoval celo poseben časopis, v katerem mu trebijo nemški učnjaki in puristi v resnici ne samo leksikalno, ampak celo sintaktično in stilistično pokvarjeno visoko nemščino. In Nemec poštenjak najbolj pripoznava, da tudi on ni bil rojen z znanjem tehničnih izrazov katere si bodi stroke, ker ravno zato si snuje velike in manjše šole, da si prisvoja v njih vedo in z njo dotične leksikalne izraze.

Avstrijski Nemci, ki delajo kot strankarji politiko proti Slovanom, pa se vedejo tako, kakor da bi nemški otroci že ob rojstvu dobili vso modrost Minervino in z njo ves Grimmov leksikon s supplementi vred, in kakor da bi ti nemški otroci naravnost visoko nemščino govorili na kmetih okolu tovaren, po mestih in trgih.

Te vrste Nemci opisujejo nemški literaturni jezik ob enem tako, kakor bi se nič ne razločeval od raznih nemških narečij, in kakor bi vsled tega umel nemški težak drugega nemškega težaka, naj si bo ta na severu ali na jugu, na vzhodu ali pa na zahodu, in sicer kakor da bi se ta dva preprosta, neizšolana Nemca takoj in lahko umela brez vsake težave.

To pa ni tako in tudi ne more biti. Kajti, če ima že vsaka vas svoj glas, je toliko umevniše, da so razlike v jeziku večjega naroda. Tudi ko bi zgodovina raztresla po raznih pokrajinah jedno samo deblo, bi nastale razlike v vrsti dolgih stoletij ali celo tisočletij. O nemškem narodu pa še zgodovina pripoveduje, kako so razni rodovi, razna debela zasedala razne kose zemlje, ki se imenuje zdaj nemško. Narečja, ki imajo svojstva in razločke mej seboj, so bila torej že pred tisočletjem in še veliko stoletij poprej mej raznimi deli skupne nemške narodnosti. Zgodovina je te razlike še povečala, in tako imajo zdaj tudi Nemci narečja, ki so toliko v saksebi, da oddelki jednega narečja ne umejo celo nič ali pa malo oddelke drugih narečij.

Literaturni nemški jezik se je osnoval na podstavi jednega takega narečja. Kot književni jezik je dobilo to narečje z umetnim razvijanjem še posebe druge razlike, in tako je bila samo naravna

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Navadno se trdi, da Slovanom nedostaje dovtipa in pokojni Johannes Scherr piše v svoji knjigi: „Dichterkönige“ mej drugim: „Sehr beachtenswerth ist, wie in der serbischen, so in der slavischen Volksdichtung überhaupt, die Abwesenheit aller Gemeinheit, ebenso der fast durchgängige Mangel an Witz und Satire.“

Ne da se tajiti, da je ta trditev nekoliko osnovana, — kajti dovtip je v obče blažen dar — da je osnovana tudi, kolikor se tiče nas Slovencev, ki kot malí narod tudi, dovtipa nemamo v izobilju. Popolnem tuj nam sicer ni, kajti že Kranjec, ko ga je Bog ustvaril in poklical „Kranjec kje si?“ je nekda moško skočil na dan, potrkal se na prsi in dejal: „Pri moj duš, tule sem!“ ter tako pokazal vsaj nekoliko robatega dovtipa, — in naši Ribničani so znani križem sveta, da imajo poleg svoje suhe robe prav obilo tistega redkega daru, ki mu pravimo „kibanje možganov“. A v pisani besedi po-

grešamo dovtipa; naši prvi humoristi so potihnilli, kakor bi se jim bila napravila pika na jeziku vrhu tega so časi žalostni, ozbiljni in to tudi upliva, da humoristična žila ne bije več, kakor bi trebalo.

Zato sem z veseljem pozdravil novega delavca, ki je preteklo soboto v Slovenčevem listku stopil na plan in pred se postavil ščit z blestečim napisom „Sviftijanec“. „Sam Bog nam ga je poslal!“ sem si mislil, to bode kaj pri tem neprijetnem jesenskem vremenu. In zares kako lep je že naslov „Sviftijada“, koliko je že v tej sami besedi povedanega! Žal, da se naslov ne ujema z vsebino, da bi lahko mesto besede „Sviftijada“ svetila se slovo „Spicerjada“, in da bi zbok tega ne smel pritoževati se niti Svift niti Spitzer, niti „plemenska junica“. Prav milo se mi je storilo, čitajočemu, da je Sviftijanec pet dolgih let krpal na Sviftijadi. A vsaka stvar ima svoj uzrok, tako tudi ta dolga doba. V tem času prirastel je namreč ubogi Svift k srcu pisateljevemu, kakor sam priznava, česar bi sicer ne vedeli, ker listek kaj jednacega nikakor ne razodeva.

Razven Svifta pa mu je šla na roko tudi pokojna Penelopa. Pod črto mora po noči parati svojo

nevestino obleko, dočim nad črto Kronos požira otroke, se sučejo Tantalidi in Sisif opravlja svoje brezkončno delo. Zares, Boga moramo hvaliti do komolca, da grško bajeslovje še ni na indeksu in da nam je vsled tega bilo dano, gledati novega „slovenskega Fenisa“ in njegovo „čmerikovo sulico“, katere bi pa v bajeslovju zaman iskali.

Sicer bi pa jaz prav srčno želel, da bi se izpolnila „novega slovenskega Fenisa“ srčna želja, da bi namreč on s svojo „čmerikovo sulico“ prišel v dotični imenik slovenskih pisateljev, a upisati bi ga morali tako: „Sviftijanec, ki sam misli, da je“. To bi bilo vsekako „originalno plačilo“ za petletni trud in živa duša bi mu ne bila zavidna.

Novi moj kolega toži, da je v nadpolnem in meglenem provincijalnem mestu brez „pikantnih“ novic in dogodeb. Tudi meni se jednako godi. Nič posebno zanimivega, kar bi čitatelja malo pošegetalo. Notica v tukajšnjem listu, da je znan pasar izdelal nov tabernakel, če se ne motim 1.75 cm. visok, torej gotovo za kako liliputsko cerkev, je menda le tiskovna hiba in pretep mej dvema tukajšnjima umeteljnjima vrtarjema, tudi ni tako važen,

pot do tega, da je nemški literaturni ali skupni jezik še bolj oddaljen od drugih narečij, nego priprosta, književno nerazvita narečja mej seboj. Književni nemški jezik je po vsem tem posebna tvorba, ki si jo morajo Nemci prisvojiti svojstvenim potom in trudom, in sicer brezizjemno. Tudi oni Nemci, ki so dali lastno narečje za podlago knjižnemu jeziku, si morajo posebe prilagajati tudi z razumom in ne samo mehanično razvito visoko nemščino. (Dalje prih.)

Konvertovanje kranjskega zemljišno-odveznega dolga.

(Spisal dež. poslanec dr. A. Mosche.)

(Konec.)

Ako pa neče dežela porabiti preostankov za pokritje višjega obrestnega plačila, marveč jih investuje na katerikoli način ali jih pa obrne davkoplačevalcem na korist kot spregledanje davkov, ne sme se več pripisati dotična zguba, ki bi se mogoče pri tem pokazala, na konto konvertovanja, marveč na ono dotičnih investicij, oziroma dačnega spregledanja.

Nameravano konvertovanje mora se tedaj vsestransko kazati kot priporočila vredno. Koristi njegove povzdigujejo deželno blagostanje in neugodnosti njegove so le jako cena zanj.

Iz lastnega nagiba ponudila se je, kakor že rečeno, Dunajska „Unionbank“, da izvrši to preosnovo.

Po izgledu posojila, katero je vsprejela letošnje leto dežela zgornjeavstrijska v namen konvertovanja zemljišno-odveznega dolga in katero je posredovala „Unionbank“, izvršiti hoče tudi na Kranjskem potrebno finančno operacijo.

Tukaj ni pravi prostor, da bi se izjavljali o tem predlogu.

Ostati hočemo marveč zvesti svojemu v lanskim brošuri izraženemu načelu ter še jedenkrat omenjati kranjsko hranilnico kot oni zavod, kateri smo imenovali v prvi vrsti poklicanim, da pomaga v svojem in interesu dežele slednji pri konvertovanju zemljišno-odveznega dolga.

Da more kranjska hranilnica brez kvari za svoje poslovanje prevzeti ogromen del tega posojila, sledi že iz okolščine, da ima danes pri upravnem premoženju skoro 24 milijonov mobilno glavnico štirih milijonov. To je šesti del (17%) njenega premoženja. V prvih 50. letih svojega obstanka, t. j. od l. 1820. do 1870. obdrževala si je mobilni povprek 33. del, t. j. 3% svojega premoženja.

Kolikor moremo sklepati iz skušenj, ne zahteva torej poslovna potreba mobilne glavnice v današnjem tolikem znesku. V dejanskem oziru torej ni zapreke, da ne bi se mogel del mobilne in, kakor vemo, nizko obrestovane glavnice (3%) zamenjati v deželen papir, ki bi zadostoval vsem zahtevam pravil in donasal čiste 4%.

Znana resnica je, da se je izredno pomnožilo upravno premoženje avstrijskih hranilnic in da postaja od do dne večje. Temu nasproti postaja pa vedno težavnejša pupilarna naložitev ulog in posebno postajajo vedno redkeje hipoteke, ki vsestransko zadostujejo pravilom.

da bi priobčili njuni imeni in povedali, kateri je bil močnejši.

Dovtipa pa pri tem ni bi bilo prav nič kakor tudi ne pri dozdevno duhoviti stavi, kam bode pal frančiškanski zvonik, na desno ali na levo, kajti stava bode se odločila še le čez stoletja. Malo, prav malo dovtipneja je zastavica: Kje je najdaljši most na svetu? na katero se odgovarja: „Šentjakovski, ker drži iz Ljubljane do Krakova“, katere zastavici bi pa utegnili ugovarjati Novomeščani, ker most čez Krko drži od Rudolfovega do Kandije.

V tej zadregi priskočil mi je s svojim neprostovoljnim humorjem na pomoč sotrudnik dnevnikaškega Vašega kolega, ki po vsej sili hoče, da bi v Tivolskem gozdu rastle „maroni“. Ker ve za pravega moža in ker že vsa k šolarček (torej tudi tisti, ki se tega ni učil), zna cepiti „marone“, ni vrag, da bi se njegov projekt ne uresničil. Če ne že prej, vsaj čez pet let, ko bode „Sviftijanec“ skrpal svoj „drugi spev“, bode po gozdu Tivolskem bingljalo vse polno debelih svetlih „maroni“, na Golovci „pri mežnarji“ se bodo pa pekli. Prosit! S.

Vprašanje o varni naložitvi hranilničnih goščin je danes že pekoče, in to nerešeno vprašanje muči tudi kranjsko hranilnico.

Človeku ni treba biti posebno bistroumnemu ako hoče uvideti, da je pri današnjih časih zelo poželjenja vredna naložitev jednega dela mobilne zaklade v dobrih in varnih deželnih papirjih.

Za kranjsko hranilnico bilo bi to na vsak način koristno in za deželo tudi, ker bi ostale obresti v deželi in ker bi se lahko posojilo spečalo pod ugodnejšim izplačilnim kurzom in z manjšimi stroški.

Samo ob sebi pa spečanje tega posojila ni v zvezi s tolikimi težavami. Od obstoječih zemljišno-odveznih obligacij jih je blizu za 3 mililone, ki so vinkulovane.

5%ne obresti od teh znašajo po odbitem davku za kupone 141.750 gld. — kr. in 4% obresti od teh s premijami vred 142.300 „ — „ kar bi imelo za posledice iz-

gubo v znesku 9.450 gld. — kr. pri obrestih, ako bi se te obligacije zamenjale z novim deželnim papirjem, torej pri 3 milijonih le 9.450 gld., to je tako neznaten znesek, zaradi katerega bi se gotovo ne hoteli današnji posestniki obligacij izpostavljati trudu in nevarnosti, katero bi imeli pri novem nalaganju svojega denarja. Ni nemogoče torej, da bode večina posestnikov starih obligacij mirno pripustila zamenjo starih z novimi papirji. Mislimo, da je to bistvena okolščina, na katero se bo moralo ozirati pri razpečavanju posojila in na katero se bo mogla ozirati kranjska hranilnica, ako se bo v veliki meri udeležila novega posojila.

Različna pa so mnenja o vprašanji, ali je s pravnega stališča opravičena kranjska hranilnica udeležiti se te finančne operacije.

Nikakor ne bomo priznavali, da po pravilih ni dopuščeno pečati se hranilnicam s prevzemanjem deželnih, okrajnih in občinskih posojil, pač pa hočemo, da pustimo v interesu stvari na strani prepirno točko, jedino le konstatovati, da jim je dopuščeno nalagati svoje denarje v vrednostne papirje, ki zadostujejo pravilom.

Ako je gotovo, da bodo deželne obligacije take in da bodo mogle le take biti, bilo bi pa deželi že veliko pomagano s tem, če bi bila poprej sigurna kranjske hranilnice, da bo pri nji spečala določeno večje število obligacij. Zoper tako podporo ne bo se moglo niti pravno niti dejansko ugovarjati.

Konečno še nekaj besedic nasprotnikom.

Mogoče, da se motimo; pričakujemo nasprotnih izpeljav in pouka; ako nam dokažejo zmoto, opravičijo naj nam jo z našim domoljubjem in z ono navdušenostjo, ki naudaja mislečega človeka, ki zasleduje dobro idejo.

Pri tem vprašanji nismo poznali niti političnega, niti narodnega antagonizma. Ne prisvajamo si ničesa. Zaradi tega pa priznavamo radostno, da ideja o konvertovanju ni nova, ni naša iznajdba, ter da je mogoče naš načrt izboljšati. Objektivnost naša ne pozna mej in radi prepuščamo vsakateremu zavest in slavo, da je storil za deželo kaj koristnega; zaradi tega pa izrekamo tudi svoje odkritosrčno obžalovanje, da se koristi, obsežene v dogovoru z dne 29. aprila 1876., že davno niso bodisi s konvertovanjem dolga, bodisi potom poračunavanja z državo porabile v oni dobi, ko še ni vladala današnja večina v deželni zbornici, kar bi se bilo takrat tem lažje zgodilo, ker so dotični, ki so sklepali pogodbo, vender morali vedeti, katere koristi so v nji skrite. Deželi kranjski bilo bi to le na korist. Tako pa moramo biti v zadnji uri zadovoljni z ostankom onih koristij. Vsaj to reši naj nam osoda mila!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. oktobra.

Pri dopolnilni volitvi za državni zbor v St. Pöltenu je voljen protisemit Ursinn, kateremu so pri ožji volitvi dali konservativci svoje glasove. Volilni boj je bil jako hud, ker so nemški liberalci napeli vse sile, da bi zmagali s svojim kandidatom Granitschem. — Češki poslanci so mislili nekda sprva jako energično postopati proti Gauču, a pri prvi seji eksekutivnega odbora desnice so se preverili, da bi jih ne podpirali nemški konservativci in Poljaki. Posebno grof Hohenwart se je upiral vsakemu energičnemu postopanju proti vladi. Pokazalo se je zopet, da ni pričakovati, da bi se razmere v državnem zboru za Slovane zboljšale, dokler vodi desnico grof Hohenwart, kateri se jako boji višjim krogom zameriti se.

Vnanje države.

Roparji v Bolgariji so večinoma ljudje, katere je vlada oborožila, ter je mislila poslati v Makedonijo, da napravijo ustanek. Ker je pa vlada pozneje popustila to misel, so pa oboroženci začeli ropati, ker neso imeli drugaz dela. Tako delajo vladi sedaj njeni lastni pristaši preglavice.

Ker so mnogi listi še vedno trdili, da je ruski veliki knez Nikolaj Mihajlovič res na ladiji Urugvaj pri banketu sovražno izjavil se proti Nemčiji, če tudi je rusko veleposlanstvo v Parizu to stvar že dementovalo, poslal je ruski veleposlanik nov jako odločen dementi „Agence Havas“. Mnogi pa še sedaj mislijo, da je stvar bila resnična in se opreka sedaj, ker ne ugaja ruskej diplomaciji. Veliki knez je odkritosrčno povedal, kako mnenje vlada v ruskih dvornih krogih, diplomaciji pa vselej taka odkritosrčnost ni po godu.

Na Francoskem se sedaj vse javno mnenje bavi s Caffarelovo afero. Pokazalo se je sedaj, da se je korupcija močno razširila v nekaterih višjih krogih. Mnogi hočejo to stvar porabiti v svoje politične namene in obrekujejo svoje nasprotnike, da so bili s Caffarelom v zvezi. Na ta način so očrnili Grevyjevega zeta Wilsona. Bivši vojni minister Boulanger se je izjavil proti nekomu, da je vso to stvar izmislila si vlada, da bi njemu škodovala, uničivši na ta način več njegovih privrženecv. Radikalni listi pa trdijo, da je Ferry našental nekatere, da naj pri tej priložnosti očrni Grevyjevega zeta, da bode potem prisiljen Grevy odreči se predsedništvu republike in bode on tako prišel do predsedništva. — Ako bode vlada odstavila generala Boulangerja, bode slednji pri prvi priložnosti kandidoval za zbornico poslancev. V zbornici bi pa vladi lahko delal še večje sitnosti, kakor jih sedaj. Najbrž bode ministerstvo to stvar dobro premislilo, in pustilo Boulangerja na svojem mestu.

Italijanski zbornici snideta se dne 16. prihodnjega meseca in bode novo zasedanje otvorjeno s prestolnim govorom. Glavna naloga zbornicama bode, da potrdita sklenjene trgovske pogodbe, skleneta nov kazenski zakonik in nekatere administrativne reforme za zboljšanje varnosti.

23. t. m. mine 30 let, odkar je sedajni nemški cesar prevzel vladarstvo v Prusiji, sprva le kot regent, ker je njegovega brata bil zadel mrtvoud. Kralj je pa postal še le dne 2. januarja 1861, ko je umrl njegov brat Friderik Viljem IV.

Norveški ministri so se nekaj sprli. Trije hočejo odstopiti, ako Jakob Sverdrup ostane minister, drugi so pa zanj. Kaj je dalo povod razporu, se pa nič ne poroča.

Angleška vlada si jako prizadeva, da bi zatrla irsko ligo, a vse njena prizadevanja je brez uspeha. Narod se ne briga za vladne naredbe. V nedeljo je bila liga priredila več taborov in to le v taci krajih, kjer so podružnice lige že prepovedane. Policija se ni upala razganjati naroda.

Afganski pretendent Eyub han je sedaj v Guzni. To mesto je na jugu Kabula ob cesti, ki drži v Herat, ter je močno utrjeno in precejšnje strateške važnosti. Kdor ima to mesto, lahko ovira zvezo med Kabulom ter Kandaharjem in Heratom. Guzni je v pokrajini Gilzajev, ki so najhujši nasprotniki sedanjega emira. Pa tudi rod Hazaras nekda ne mara za sedanjega afganskega vladarja. Ta dva rodova utegne spuntati Eyub han. Emir nekda spoznava, da ni več varen v Kabulu ter nema dosti upanja, da bi mogel krotiti uporne rodove. Ukazal je zategadel, da se državna blagajnica in njegove dragocenosti odpeljejo v Kanabad, ki je ob cesti, ki drži v Bakdašan. Če so ta izvestja resnična, pričakovati je v kratkem velikih prekucij v Afganistanu.

Dopisi.

Iz Ptuja 14. oktobra. [Izv. dop.] Kar nismo mogli verjeti, zgodilo se je pretekli ponedeljek; okrajni zastop, kateremu je doba že potekla, volil je ude v okrajni šolski svet, kateremu še le doba poteče junija 1888 l.

Nič neso naši protesti pomagali, volilo se je brez ozira na nje in voljeni so sami privrženci matere Germanije, mej njimi krščen žid, kojega hčerka je luteranka postala, znani doktor, kateremu so običaji starih Grkov bolj poznati, kakor dotični kazenski šš., ravnatelj tukajšnje gimnazije, ki se v zadnjih časih jako mnogo s politiko bavi, mej tem pa ne ve, da slovenske dijake poučuje ter da bi zanj jako dobro bilo, ko bi si v prostih urah slovenski jezik prisvojil, — ter še dva kimovca, izmej kojih je jeden tako velik prijatelj šolstva, da si je pri zidanji neke nove šole uračunal za 1000 gld., za katero svoto se zdaj s šolsko občino pravda. Žalostno, če bode obveljalo, ter če bodejo prihodnjih šest let takovi ljudje našemu šolstvu gospodovali.

A naši nasprotniki so jako pametni in so že tudi našli neki izgovor, s katerim oni svoj siloviti čin opravičujejo: Prvi okrajni šolski sveti bili so voljeni septembra meseca, torej gre šestletni koledar od septembra do septembra in morajo torej volitve

Dalje v prilogi.

tako razpisane biti, da lahko meseca oktobra novi okrajni šolski sveti nastopijo. A stojte gospoda! Ni li to pravilo tudi veljalo leta 1881, in ni bilo tedaj ničesar protipostavnega, da je okrajni šolski svet še le nastopil meseca aprila 1882 l.? In če se pri okrajnih šolskih svetih tako natančno gleda na to, da ne poslujejo čez svoj čas, zakaj pa pustite okrajni zastop zdaj že skoro celo leto čez svoj čas poslovati?

Zakaj niste o pravem času razpisali volitev v okrajni zastop? Zakaj niste potem skrbeli za to, da bi o pravem času bila potrjena načelnik in njegov namestnik novega okrajnega zastopa?

Nismo več otroci, ter dobro sprevidimo, da nam tukaj ne merite z jednako mero ter da le nasilstvo tukaj vlada. A mi se bomo branili in uverjeni smo, da bode koncem vender le pravica zmaga.

Iz Dunajskega Novega mesta 12. okt. [Izv. dop.] (Slovenskim slušateljem živinozdravništva.) Pred dvema letoma bili smo si slušatelji živinozdravništva ustanovili svojo družbo. Redno smo se shajali dvakrat na teden v določenem lokalu; tu smo se vadili v govorih, deklamacijah, prepevali smo naše mило doneče pesmice ter prebirali naše slovenske časopise. Zraven smo pa tudi nabirali mali davek v prid kraje. podružnice „Narodnega doma“; tako na pr. moral je vsak platiti jeden krajcar ustopnine, za vsak vrček popitega piva plačalo se je jeden novčič, za vsako švabsko besedo treba je bilo zopet seči po krajcar v žep itd. Tako smo se zabavali in vadili ter združevali „utile cum dulci“. Akoravno nismo veliko nabrali za krajcarsko podružnico, vender smo dali po naši zmožnosti. Naš princip je: Mi nismo samo kandidati živinozdravništva, mi smo članovi majke Slave in tej moramo tudi podati svoje moči in jo podpirati gmotno in duševno, ker

Ne samo, kar velewa mu stan,
Kar more, to mož storiti je dolžan.

Začetek je obljuboval jako mnogo, prav čvrsto smo se zaleteli; ko pa bi morali najbolj teči, smo opešali. Komaj je ostavilo par ustanovnikov Dunaj, že je začela naša reč nazadovati. Vsi pozivi, ki so imeli namen naše družbeno življenje zbuditi iz letargije, bili so „bob v steno“ — naletovali so na gluha ušesa. Še ono krdelce, ki je zvesto ostalo prvotni misli, se je naveličalo vedno pridigovati in klicati zgubljene ovčice nazaj v domač hlev — tudi to krdelce je onemoglo, zadremalo. Spali smo spanje nepravicega. Petje, deklamacije, govori, nabiranje za krajcarsko podružnico vse je zginilo; strašna narodna mlačnost se je bila nas polotila. Naši češki kolegi videti tako mlačnost mej nami, neso več zahajali k nam, kar so poprej redno storili. Da bi se že kmalu na bolje obrnilo, da bi že kmalu otajalo solnce ledeno skorjo okolu naših v zimsko spanje pogreznjenih src. In sedaj je ravno pripraven čas začetkom novega šolskega leta.

Na delo torej, dragi kolegi, mili sinovi majke Slave! Proč z mlačnostjo in lenobo. Pokažimo, da smo Slovenci, pravi Slovenci, ki ljubimo napredek in naš mili slovenski narod iz globočine svojega srca. Proč z mlačnostjo in na njeno mesto naj stopi sveta domovinska naudušenost in mladeniška vztrajnost. Sej nam sedaj ni še potreba posebnega narodnega junaštva, ali prenapetega fanatizma — od vsacega pa tirjamo, ki ga je rodila slovenska mati, da stori nekoliko za našo reč ter po svoji zmožnosti podpira naše narodne težnje. To je mala zahteva, katero vsak lahko spolni. Ne bodimo podobni onim, o katerih sv. pismo govori, da nese „krop ne voda“.

Vstrajnost, odločnost, sloga in domovinska ljubezen premagajo vse zapreke. Pokažimo svetu, da nismo le z besedo naudušeni, v dejanji pa mrtvi udje Slovanstva; pokažimo dejansko, da hočemo vedno delati v prid majke Slave, dokler nas koščena Morana ne potiplje s svojo hladno roko. Kaj pa je vender lepšega, kot sedaj se dobro izobraziti, da bomo v prihodnosti mogli kot vrli, zvesti sinovi Slave nastopiti v javnem življenji. Osrčimo se, združimo se še tesneje, vzbudimo si zopet v zadnjih zdihljajih pojemajočo družbo. Delajmo s podvojenimi močmi v naš prid in v blagor majke Slave. Obljubimo, prisezimo, da zanaprej hočemo vedno po svojih močeh delati v prid, v blagor domovini in milemu našemu narodu.

Dani se, zjasnilo se nam bode obzorje, treba je le neupogljivega poguma in vstrajnega dela, v kar nam pomoz Bog. Подвoршкн.

Iz logaškega okraja 14. oktobra [Izv. dop.] Naj nadaljujem svoj zadnji dopis o uradih.

Glavar gosp. dr. Russ pravi dalje, da trde Planinci, da je vladal mir, dokler so bili uradi v Planini in da je vse vznemirjeno, odkar so uradi zapustili ta kraj. Da se zopet mir povrne, je potrebno, da se uradi zopet v Planino presele.

Cel glavarstveni okraj ima zelo neugodno lego. V daljavi meri čez 100 k. m. in v širjavi povprek okolu 20 k. m. Teško je torej pravo zadeti. — Do Gorenjega Logatca potrebujejo sedaj tisti Cerkničani, ki se vozijo od Cerknice do Rakeka in od Dolenjega do Gorenjega Logatca in ki se poslužujejo železnice pol drugo uro, oni pa, ki hodijo in se samo po železnici peljejo 2½ uri. V Lož rabijo Cerkničani peš tri ure, z vozom pa poldrugo uro. Cerkniška občina šteje 5000 duš, od teh spada 1400 duš na Cerknico. Cerknica ima štirirazredno ljudsko šolo, dekanat in 90 obrtnikov in trgovcev. Ako se pridružijo tej občini še St. Viška fara, ki obstoji iz katastralnih občin Osrednek, Ravne, Kremenca Štrukljovec, Krajnce, Jeršice, Cajnarje in Otave in ki spadajo zdaj k bloški županiji, še katastralni občini Rakek in Unec, ki spadata zdaj k planinski županiji, potem šteje cerkniška županija 8209 duš, in bi plačevala 19.646 gld. direktnega davka. Ako bi se torej za vse te kraje napravila posebna sodnija, padlo bi število prebivalcev sedanjega logaškega okraja od 14.045, ki plačuje 39.162 gld. direktnega davka na 7226, ki bi plačeval 21.705 direktnega davka; število prebivalcev ložkega sodnijskega okraja bi se znižalo od 9247, ki odrajuje 18.968 gld. direktnega davka, do 7857, ki bi odrajeval 16.779 gld. direktnega davka. Taka nova sodnija v Cerknici stala bi državo na leto okolu 4000 gld. V tem znesku zapopadeni so tudi troški za davkarijo.

V alpskih nemških deželah je več kot štiri-deset sodnij, ki štejejo manj kot 7000 duš, mej temi je sodnija St. Gilgen, ki nima celo 2000 prebivalcev. Ko bi se Cerkniška občina ložki sodnji pridružila, potem bi štela ta sodnija 14.246 duš, Logatec pa samo 9047 duš. Mesto Lož šteje 630 prebivalcev in ima 44 obrtnikov in trgovcev. Na tak način bi postal Lož sodnijski okraj, ki bi imel prav obilno opravila. Torej bi moralo biti tukaj izvrstno sodnijsko oboje. A tako bi se teško dobilo, ker noben se ne poda rad v od železnice preveč oddaljene kraje. — Zdaj se gleda na to, da se napravljajo močni centri tik železnice.

Pot od Dolenjelogaškega kolodvora do Gorenjelogaškega grada iznaša 2,7 km. Če se ne napravi nova sodnija v Cerknici in če se ne pridružijo Cerkničani k ložki sodnji, potem je premestjenje uradnij iz Gorenjega v Dolenji Logatec za 10.000 prebivalcev od 14.000 ugodneje, pa le pod pogojem, da se Cerkničani in Rakovčani železnice poslužijo. Ako se pa to ne zgodi, potem je v tisti meri Gorenji Logatec na boljem. Vožnja po železnici iz Rakeka do Logatca in iz Logatca do Rakeka velja za osebo 36 kr. Vsako leto izda se mej tema dvema postajama in sicer iz Rakeka do Logatca 6000 in iz Logatca do Rakeka 4000 vozni listov. Sme se računati, da ima 70% od vožečih se osob pri uradih opravila.

Gospod glavar poudarja na dalje, kaj da govori za Dolenji in kaj za Gorenji Logatec, obširno govori tudi o Rakeku, kamor se stekajo ceste iz Kočevja in s Hrvatskega in pravi, da bo na višjem mestu to le predlagal, da naj se napravi za Cerknico poseben sodnijski okraj, če se to ne da izpeljati, naj se pridruži Cerknica k ložki sodnji in vse uradnije naj ostanejo v Gorenjem Logatci, če se ne uresniči želja Cerkničanov, potem naj se odločijo samo katastralne občine Mlaka, Žirovnica in Grahovo od logaške sodnije in naj se pridružijo Ložu, in naj ostanejo potem vsi uradi v Gorenjem Logatci, ali pa naj se presele v Dolenji Logatec ali pa na Rakek. Na prošnjo g. glavarja glasovali so o tem navzočni povabljeni gospodje, a glasovanje je pokazalo, da je teško vsem interesentom ustreči.

Naj merodajni krogi to stvar dobro preudarijo in naj to ukrenejo, kar odgovarja dejanskim razmeram, resnici in pravici.

Ko se je pričelo pogovarjanje o postavnem načrtu občinskega reda za Kranjsko, o kojem se ina bodoči deželni zbor posvetovati, poprime za besedo c. kr. okrajni glavar g. dr. Russ ter poudarja osobito to, da bi bili vsi deželni poslanci jedini v tem, da nam dajo namesto dosedanjega zelo pomanjkljivega občinskega reda dobro novo postavo.

To bi se moralo tem bolj želeti, ker se sedaj nikakor ne more ustreči najbolj opravičenim občinskim ali posameznih krajev željam, ako bi se hoteli

posamezni kraji ločiti. Nadalje poudarja dr. Russ, da se nahajajo v logaškem okraju pomanjkljivosti v občinskem gospodarstvu le v nekaterih občinah toliko, kakor so te sploh v okrajih na Gorenjskem, ter da se ne sme soditi pri posvetovanji kake postave z malega lokalnega stališča, ampak, da se mora ozir jemati na skupno celoto.

V posameznih logaških občinah spominja že danes marsikaj na novi načrt, kajti tukaj se nahajajo že popolnoma krepke velike občine z občinskimi tajniki in tudi podžupani so tukaj starodavna naredba.

Namen postavnega načrta, ki se ne da kratko malo odstraniti, je vendar ta,

1. da se da na Notranjskem faktično se nahajajočim razmeram solidno postavno podlago,
2. da se stavijo področju glavne občine in podobne natančne meje in
3. da se upelje redno gospodarstvo v onih krajih, kjer se nahajajo dandanes še popolnoma zmešane občinske razmere.

Na to navaja g. glavar še nekatere podrobnosti postavnega načrta, ter prosi naposled navzočne, da bi mu svoje mnenje razodeli.

Deželni poslanec, g. Hinko Kavčič, poudarja v daljšem govoru, da se mu zdi postavni načrt zlasti gledé naloženega nastavljenja občinskih tajnikov nevaren, kajti občinskemu gospodarstvu narasli bi neznanski stroški, ker v velikih občinah bi ne zadoval jeden, ampak kmalu bi se zahtevala dva in celo trije tajniki, in tako bi se kmalu tudi podobne prisilile, da bi morale imeti za svoje opravila tajnika. Slednjič bi se tudi opravila okrajue kase pri cestnih rečeh naložila velikim občinam.

Gospod Hinko Kavčič čisla in ceni visoko vrednost postavnega načrta, toda on misli, da je treba tukaj zlasti gledé vprašanja troškov previdnosti.

Premisleka vredno je tudi to, da terja postavni načrt celó, da mora biti vsak občinski tajnik izprašan jurist.

G. dr. Russ odgovarja predgovorniku, da je njegovo mnenje preveč pesimistično. Pred vsem pravi, je mnenje napačno, da zahteva načrt, da bi se smeli le izprašani juristi občinskimi tajniki imenovati. Postavni načrt sicer govori o izpitih, a te izpite bodo zamogli gotovo napraviti tudi oni bolj inteligentni ljudje, ki so si v uradih zvednosti in postavnega znanja prisvojili. Plače taci ljudij torej tudi ne bodo prouzročile prevelikega bremena občinam.

Tudi ne da se nikakor misliti, da bi morala imeti na primer Cerkniška občina, ki šteje 5000 duš in kateri zadostuje sedaj popolnoma jeden tajnik, pozneje dva tajnika, ker bi morala prevzeti tudi opravila cestnega odbora. Že sedaj uredjuje le jeden član cestnega odbora opravila za tukajšnje ceste in to opravilo je nekaka častna služba, ki dotičnega nikakor ne obtežuje; zakaj bi se tedaj tako opravilo ne moglo prepustiti jednemu odborniku, glavne občine? Tudi se ne more nikakor misliti, da bode občinski predstojnik nove glavne občine kar rok križem držal in vse opravke svojemu tajniku prepuščal.

Še manj se more trditi, da potrebuje podobni predstojnik za svoje področje tajnika; ali imajo male kmetske občine na Gorenjskem, ki opravljajo celo samosvoje področje občinske tajnike?

Zlasti na Gorenjskem in tudi v drugih krajih bode za kmeta velika dobrota, da bo mogel svoje prošnje na politične oblasti pri glavnem občinskem uradu dati zapisati. Dandanes pa mora kmet v ta namen daleč od svojega doma k dotični oblasti hiteti ali pa kje drugej drag denar za prošnjo potrositi. Pri taci okoliščinah trpi mošnjica davkoplačevalca bolj, kakor če bi se ji naložila višja naklada od 2 do 3%, katere bi se utegnil morebiti kdo bati.

Vzemimo, — toda ne pritrujemo, — da bi tudi v resnici postava davkoplačevalcem naložila nova bremena, vender bi bil tak majhen strošek popolnoma neznamen, ako se pomisli, da bi se doseglo v občinah redno gospodarstvo.

Ko sta potem še župan g. Mulley in občinski svetovalec g. Mayer poudarjala potrebo občinskih tajnikov v podobčinah, izrekajo vsi navzoči jednoglasi no naslednje mnenje:

- Proti temu,
1. da ne narasejo deželi in občinam večji stroški,

2. da postanejo že sedaj v okraji obstoječe velike občine glavne občine,

3. da ostane do sedaj v okraju obstoječi razložek tudi za naprejšnjak mej podobčino in glavno občino in da se mora področje obeh natanko postavno omejiti in

4. da se imajo glede izročenege področja natančne določbe o njegovi obširnosti izdati, pritrjuje zbor postavnemu načrtu novega občinskega reda za vojvodino Kranjsko.

O tem važnem vprašanji izrečem tudi jaz v kratkem svoje mnenje.

Konečno predlaga g. glavar, da se naprosi slavna okr. kmetijska družba, da upelje za Postojnski in Logaški glavarstveni okraj in za Vrhnjski sodnijski okraj krajne razstave, kjer se bode razstavljala živina, poljski in obrtnijski pridelki. Take razstave uplivaajo na Štajerskem prav dobro na poljedelstvo, obrtnijo in kupitijo. Kakor povsod. bode tudi tukaj država, dežela in c. kr. kmetijska družba taka podjetja podpirala. Take razstave naj se napravljajo vsako leto v drugem večjem kraju. Ta predlog se jednoglasno vsprejme.

Dolžnost nas veže, da izrekamo c. kr. okr. glavarju, g. dr. Russ-u, za njegov trud toplo za hvalo.

Domače stvari.

— (V državnem zboru) interpelovali so včeraj poslanec V. Pfeifer in drugovi zaradi razpustitve gimnazije v Kranji.

— (Gosp. župnik Martin Mednyánsky.) znani rodoljub in prvoboritelj slovaški, ustavil se je danes, potujoč iz Trsta, za malo časa v Ljubljani, da si ogleda tukajšnje narodne zavode. Iz njegovih ust čuli smo marsikaj zanimivega o razmerah slovaških in o Madžarov krutem postopanju.

— (Vicomte H. Begouen-u) na čast zbralo se je včeraj več narodnjakov v gostilni pri „Slonu“, kjer je bila prosta zabava in mnogo umestnih napitnic. Mladi Francoz, ki se jako živo zanimava za vse naše razmere, odpotuje jutri v Zagreb in potem dalje proti vzhodu.

— (Imenovanje.) Gosp. J. Rezor ime-novan je pravim višjim nadzornikom tabačne tovarne Ljubljanske, katera je, kakor smo že zadnjič povedali, uvrščena v prvi razred ter na istej stopinji, kakor tovarna v Sedleci, v Viniki in v Hainburgu. Na Ljubljanski tovarni je sedaj 15 uradnikov, 7 poslovođij in do 2000 delavcev, ki izdelajo na leto 108 milijonov smotk in 60 milijonov smotčič.

— (Gosp. notar Josip Kavčič), znani rodoljub, preselil se je iz Komna v Gorico, kjer je že davno trebalo narodnega notarja.

— (Umrli) je včeraj zvečer ob 10³/₄ uri v Ljubljani g. Ernst Faber, deželni poslanec kranjski in gozdarski mojster, po kratki bolezni v 62. letu svoje dobe. Pogreb bode jutri popoldne ob 1¹/₂ uri.

— (Umrli) je danes zjutraj nagloma, zdaj v Velikih Laščah na počitnicah pri svojih stariših bivajoča Marija Kresnik, soproga znanega slovenskega rodoljuba dr. Petra Kresnika, diplom. inženirja in privatnega docenta na veliki šoli na Dunaji. Lahka jej zemljica!

— (Vreme) še vedno jako neugodno. De-žuje neprestano, po Gorenjskem pa naletava sneg. Vode so močno narastle ter stopile deloma čez bre-gove. Sava preplavila je, kakor čitamo v hrvatskih listih nabrežje pri Maksimiru in vas Trnje.

— (Učiteljsko društvo za Sežanski šolski okraj) je v svojem zborovanji v Dutovljah dne 13. oktobra imenovalo svojim prvim častnim članom gosp. Jana Legota iz Prage.

— („Narodna Čitalnica v Celji“) priredi v torek 18. t. m. ob 8. uri zvečer na čast in k slovesa jako zaslužnega gosp. Jožefa Žičkarja, bivšega vikarja v Celji in zdaj župnika v Vitanji, v čitalnični dvorani banket, h kateremu se uljudno vabijo vsi Celjski in zunanji čitalnični udje, ki naj blagovolijo naznaniti svojo udeležbo čitalničnemu od-boru naj pozneje do ponedeljka, to je 17. t. m. zvečer.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 14. oktobra. Metropolit Klement prosil je za avdienco pri knezu, da bi izrazil svoje lojalno mišljenje nasproti prestolu. Ta pojav vzbudil velikansko senzacijo in zma-tra se kot prvi korak na potu približanja Can-kovcev.

Pariz 14. okt. Boulanger bode, dokler traje njegova kazen, poveljništvo oddal dru-gemu generalu. „Agence Havas“ zanikava vest, da bi bili nekateri poslanci sklenili, izvoliti Boulangerja v Parizu poslancem, ko bi se mu poveljništvo odvzelo.

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anon-sa v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roberantium (lase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, plešcih, golobradcih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi za-sluzila, temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonso in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—152)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrť leta gl. 1.15.

Tujci:

14. oktobra.

Pri **stenu**: Nagy, Neuhauser, Rosanis, Limberger, Fischer z Dunaja. — Linner iz Prage. — Korač iz Ino-mosta. — Wolf iz Heinzbacha. — Grehmann iz Lepih lip. — Nanai iz Grada. — Rabič z Ljuenega. — Mayer z Reke.

Pri **stetu**: Fuchs, Tempel z Dunaja. — Spitz iz Pečuha. — Krüger iz Ptuj. — Barodn Zo s, Götzl z Bleda.

Pri **avstrijskem cesarju**: Forte iz Celja. — Zorko iz Lukovica.

Pri **virantu**: Hočevar iz Velikih Lašč. — Fortuna, Plantan iz Zatičine. — Kristan iz St. Vida. — Požek iz Podbrezja. — Sedlak iz Kopanja.

Umrli so v Ljubljani:

14. oktobra: Ernest Faber, deželni poslanec, 62 let, Dunajska cesta št. 9, za plućnico.

V deželnej bolnici:

12. oktobra: Gustav Stobee, delavčev sin, 2 dni, za oslabljenjem.

13. oktobra: Ivana Vrhove, gostija, 63 let, za kapom.

14. oktobra: Anton Narobe, delavec, 35 let, za plućnim edemom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 15. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.52	Špeh povejen, kgr.	64
Reč,	4.22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3.25	Jajce, jedno	25
Oves,	2.44	Mleko, liter	8
Ajda,	4.22	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	3.90	Telečje	50
Koruz,	4.39	Svinjsko	60
Krompir,	2.32	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	50
Grah,	13	Golob	15
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	2.41
Maslo, kgr.	1	Slama,	1.96
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	6.40
Špeh frišen,	60	„ mehka, „	4.10

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. okt.	7. zjutraj	729.50 mm.	6.0° C	sl. zah.	obl.	21.80 mm.
	2. pop.	726.10 mm.	6.8° C	sl. vzh.	dež.	
	9. zvečer	725.81 mm.	4.8° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 5.8°, za 6.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 15. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.25	gl. 81.10
Srebrna renta	82.45	82.45
Zlata renta	112	111.90
5% marena renta	95.25	96.15
Akcije narodne banke	883	8.4
Kreditne akcije	283	282.75
London.	125.45	125.40
Srebro	—	—
Napol.	9.93 1/2	9.93 1/2
C. kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.40	61.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	129 gl. 20 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	167
Ogerska zlata renta 4%	—	99
Ogerska papirna renta 5%	—	86
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	104
Dunavska reg. srečke 5%	100 gl.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	125
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	99
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	99
Kreditne srečke	100 gl.	178
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	111
Crammway-društ. velj. 170 gl. a. v.	—	228

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKA
pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, L., Kolowratring 4.

Zahvala.

Za premnoga dokazila globokega sočutja mej boleznijo in o priliki smrti svojega sedaj v Go spodu počivajočega soproga, oziroma očeta, gosp.

JANEZA FLÖRE-TA,

rač. oficj.ala pri deželnem knjigovodstvu,

za mnogobrojno udeležitev pri pogrebu, za gin-ljivo petje v pokopališki cerkvi in za podar-jene krasne vence izrekata p. n. dotičnikom naj prirénejšo zahvalo. (761)

V Ljubljani, dne 15. oktobra 1885. l.

Josipina Flöre,
soproga.

Makso Flöre,
c. kr. kadet. sin.

Mlekarska zadruga v Ljubljani

naznanja s tem p. n. slav. občinstvu, da je pridobila dve prodajalnici, in sicer prvo

na Kongresnem trgu št. 14,

(poleg „Zvezde“), drugo

(760—1)

na Rimski cesti št. 9,

(nekdanja brambovska vojašnica), katere prodajajo

mleko, maslo, smetano in sir

od zadruga, in sicer mleko I. vrste po 8 kr., na pol posneto mleko po 5 kr., najfinjša surovo maslo I. gl. 40 kr., izvrstni švicarski sir po 88 kr. kilo, švicarski sir (Groyer) po 72 kr. kilo, namizni sir I. vrste po 80 kr. in II. vrste po 60 kr.

Ker je s tem želji mnogih ustrezno; nadeja se odbor zadruga, da bode slav. občinstvo v obilni meri posluževalo se mleka in mlekarskih proizvodov, kateri so gotovo fini in iz zanesljivih kmetij.

Naznanilo podjetja.

Usojam si udano naznanjati, da sem svojo prodajalnico, v kateri imam vsakovrstne ure na prodaj, odprl

na Dunajske cesti št. 16, v Matijanovi hiši, poleg civilne bolnice,

Tu se tudi ure dobro in ceno popravljajo. — Prosi se za obilni obisk. (757—1)

FRIDERIK HOFFMANN, urar,
poprej vodja tvrdke Viljem Rudholzerjeva vdova.

Nepremočljive plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,
speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 15. (401—23)

Zobozdravnika Paichel-a ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrujejo otle zobe, ustavljajo krva-venje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., skatelci zobnega praška 60 kr. (288—55)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradskega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarni Svobodi in trgovci Karinger-Ji.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da se pri njem dobiva vsak dan

svež ržen kruh

in vsakovrstne
nasladne pekarije,

ki se doslej še nikjer neso dobivale. Dalje se priporoča gg. gostilničarjem za mnogobrojna naročila, katerim se bode na njih željo kruh pošiljal na dom o kateri koli uri želé, in zagotavlja vsem svojim naročnikom ustrezati z dobrim blagom in pošteno vago ter najnižjo ceno. (705—3)

JAKOB ZALAZNIK,
pekovski mojster, Stari trg h. št. 19.

Razglas.

Za oddajo gradbe pri šolskem poslopi v Št. Jurji — za katero so stroški s tlako vred preudarjeni s 3460 gl. 33 kr. — razpiše se zmanjševalna dražba na

27. oktobra 1887

ob 9. uri dopoldne v šoli v Št. Jurji.

Kdor se hoče dražbe udeležiti, imel bode uložiti 10% ni vadij.

Dražbeni pogoji, načrt in proračun stroškov izvedo se pri c. kr. okr. šolskem svetu v Kranji.

C. kr. okrajni šolski svet v Kranji, dne 10. oktobra 1887.

Takoj delujoče.

Uspeh zjamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plesah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zjamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gl. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gl.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Eduardu Mahr-u; v Trstu A. Praxmayer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristofaletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celju Ed. Pellé; v Mariboru J. Martin; v Gradcu Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepčilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase cena 85 kr.

Ni sleparija!

(251-11)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.

Ta esenca, ki se nareja po nekem receptu gospoda dr. E. viteza Štöckla, c. kr. vladinega svetovaleca in deželno-sanitetnega poročevalca za Kranjsko, je takozvana „Tinctura Rhei composita“, katera ozdravlja vse želodčne in trebušne bolezni, odpravlja telesno zaprtje, zlato žilo itd. (glej navod, ki je vsakej st. klenici priležan). — Izdelovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr., poštne stroške trpi p. t. naročnik. — Te steklenice prodaja po 15 kr. jedno lekar Rizzoli v Rudolfovem in večina lekarn na Štirskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolu. (5-40)

sodarsko obrt

iz Gradišča št. 16 preselil

na Rimsko cesto št. 12.

Priporočam se p. n. slav. občinstvu še nadalje, da me blagovoljno počasti z naročili.

(754-1)

Ivan Papež, sodar.

Fin med v satovji

à kilo 60 kr.

dobiva se pri (672-9)

OROSLAVU DOLENCU

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Pošilja se tudi po pošti od 1 kile naprej proti povzetju ali predplačilu.

Nikakih zobnih bolečin več.

če se rabi svetovnoslavna in pristna c. kr. dvor. zobozdravnika

DR. POPPA Anatherin-ustna voda

Boljša kakor vsaka druga zobna voda kot praeservativno sredstvo proti vsem bolečinam zob in ust. Preskušena voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod. — Velika steklenica po gl. 1.40, srednja po gl. 1 in mala po 50 kr.

Uspeh je zjamčen, če se točno tako rabi, kakor je predpisano.

V zvezi z ustno vodo in

dr. POPPA

zobnim praškom in zobno pasto

dobé se

vedno zdravi in lepi zobje, kar je za ohranjenje zdravega želodca velike važnosti.

Dr. Poppa zobna plomba

je najboljša, kdor hoče sam izdelavati otle zobe, s čimer se odstrani smrdljiva sapa.

Dr. Poppa zeljiščno milo

se je z velikim uspehom uvelo proti izpuščajem kože vsake vrste in je tudi

posebno izvrstno za kopeli.

Arom. zobna pasta v kosih po 35 kr.
Anatherin zobna pasta po gl. 1.22.
Vegetabilni zobni prašek po 63 kr.
Zobna plomba po gl. 1.
Zeljiščno milo po 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin zobne vode se izrecno svari, ker ima v sebi zdravju škodljive primesi, kakor je analiza pokazala.

Pismene naročbe izvršujejo se proti poštnemu povzetju.

Glavna zaloga: Dunaj, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Böhmches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranju: K. Šavnik, lekar; Martin Pettan, trgovec; v Škofjeli: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnju: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se za mnogostransko zaupanje mojim častitim kupovalcem in naročevalcem izmej mestjanstva in velečastite duhovščine, si usojam naznanjati, da imam za

jesensko in zimsko sezono

v zalogi najboljšo angleško, francosko in moravsko blago in se priporočam tedaj velečastitemu p. n. občinstvu za narejanje oblek po najmodernejšem kroji z zagotovilom jako rečne in kolikor močje cene postrežbe.

Z velespoštovanjem

F. CASSERMANN,

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6, v Pauschin-ovej hiši. (565-10)

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mdlorh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler. — Žensvo v slovenski narodni pesni. Govoril drd. Ivan Tavčar. — Jeanne d'Arc, devica orleanska. Govoril p. of. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Leistik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Chervuliez, poslovenil Davorin Hostnik, Velja . . . 25 kr.
Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbhan Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojtnje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. — I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telečja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojmi se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankoveci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
6. zvezek:

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gl. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naroče skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(79-59)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg,

Gledališka stolba.

Kuverte s firmo

priporočam po nizkej ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja kristijanska krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna ter narejene obleke.

Zimska obleka	od g'd. 9.— naprej.
Zimski sakot	5.—
Zimske hlače	2.50
Zimska suknja	9.—
Salonska obleka	25.—
Obleka za dečke	1.75

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštenu ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Plznsko zimsko pivo.

Usojamo si s tem naznanjati, da se bode točarenje našega

zimskega piva

pričelo dne 17. oktobra t. l.

Meščanska pivovarna v Plznu,
ustanovljena leta 1842.

Glavna zaloga v Gradci pri F. SCHEDIOWY,
Annenstrasse 19. (750-2)

Otvorenje kavarne.
Podpisani uljudno naznanja slav. občinstvu, da je z dnem 15. oktobra t. l. otvoril novo
kavarno
na Dunajski cesti Frölichova hiša,
(poprej restavracija g. Šunke),
ter si bode vsestransko prizadeval po svoji moči ustrezati p. n. gostom z dobro pijačo in postrežbo, z mnogobrojnimi slovenskimi in nemškimi časopisi.
Črna kava po 10 kr.
Častitemu občinstvu se najtopleje priporoča za mnogobrojni obisk z velepoštovanjem
(759-1) **Jože Kramar**, kavarar.

Spedijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice
Nasproti **JOSIP STRASSER** Nasproti
kolodvora. v Inšpruku na Tirolskem. kolodvora.
Potovalna posredovanja v vse kraje.
Natančnejša izvestja za vse obhode.
Kombinirani in mejnaročni obratni obhodi.
Specijalne uredbe za planinske obhode.
Vožni bileti za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstralijo itd. itd. (104-31)
Iz **Rotterdam** } vozijo vsako nedeljo
in **Amsterdam** } prekrasni parniki od ces. kr. avstrijske vlade
koncesijonovane nizozemsko-ameriške
parniške družbe v Novi York.
Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

Za izdelavo nagrobnih spomenikov
iz različnih marmorov, po najnovejših obrisih, sploh za vsa v kamnoseško stroko spadajoča dela, posebno cerkvena, kakor tudi za razne poprave, priporočam se prečistiti duhovščini in slavnemu občinstvu, zagotavljam točno in ceno izvršitev. (725-3)
Delavnica moja je poleg parnega mlina (Dampf-mühle), podružnica tik mesarskega mostu, kjer se vsprejemajo manjša dela in poprave.
Z odličnim spoštovanjem
VINCENC ČAMERNIK,
kamnosek v Ljubljani.

Gostilna LJUBLJANSKE ČITALNICE
odda se s 1. aprilom 1888. v najem.
Ponudbe vsprejema in najemne pogoje naznaja predsednika namestnik gospod **Mihael Pakič** v Ljubljani. (783-3) **ODBOR.**

J. & S. Kessler v Brnu, Ferdinandove ulice št. 7-5 n., razpoloža po poštenu povzete naslednje imenovano blago, kar se tiče baže in izdelave, mnogo boljše in za 20% ceneje (715-2) proti vsakej drugi konkurenci. Uzorec zastoj in franke. — Kar ne ugaja, se nazaj vzame.	Moške srajce, Klattovske, bele ali barvane. Ia. gld. 1.80, IIa. gld. 1.20.	Jute-zastor, turški uzorec, — kompletni, gld. 2.80.	Mizni prti, platneni, v vseh barvah, 3 kom. 1/4 gld. 2, 3 kom. 1/4 gld. 1.
	Delovske srajce iz dobrega oxforda, 3 ko mađi gld. 2.—.	Pregrinjalna garnitura, 1 prt in dve posteljni pregrinjali iz ripa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50.	Prtiči, platneni, 1/4 v kvadratu, 6 komadov gld. 1.20.
	Moške gače, iz barhanta, platna ali eroisé, 3 pare I gld. 2.50, II gld. 1.80.	Posteljne odeje za zimo, iz rouge ali eretona, elegantno prešite, gld. 3.—.	Otirače, platn. damast, 6 kom. z resami gld. 1.80, z okrajki gld. 1.20.
	Moški obujki (žoki) za zimo, bele in barvaste, 6 parov gld. 1.10.	RJUTHE, brez šiva, 2 metra dolge, gld. 1.50, — slamačica, 2 metra dolga, Ia. gld. 1.40, IIa. 90 kr.	Domače platno, trdne baže (29 vatlov) 1 kos 3/4 gld. 5.50, 1/4 gld. 4.20.
	Kape iz pliša za moške in dečke, 6 koma- dov gld. 1.50.	Konjske šabrake, težke baže, z barvastimi kraji, 190 cm. dolge, 130 cm. široke, Ia. rumene gld. 2.50, IIa. rujave gld. 1.50.	ŠIFON za moško in žensko perilo, 1 kos (30 vatlov), Ia. gld. 5.50, IIa. gld. 4.50.
	Popotni plajdi, 3-50 metra dolgi, 1-60 metra široki, gld. 4.50.	KANEVAS za posteljne prevleke (1 kos 30 Du- najskega vatlov), Ia. gld. 6.—, IIa. gld. 5.20.	OXFORD, najnovejši uzorec, 1 kos (29 vatlov) gld. 4.50.
	Posebna preproga, močne baže, 1 ostanek 10 do 12 metrov, gld. 3.50.	Atlas-Gradl za posteljne prevleke (1 kos 30 Du- najskega vatlov), Ia. gld. 7.50, IIa. gld. 5.50.	Prostejevski barhant, 1 kos (9 vatlov), bel ali rudeč gt. 6, moder ali rujav gt. 5.

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

Dr. FRAN ZUPANC
povrnil se je iz svojega znanstvenega potovanja in ordinira zopet
kakor poprej vsak dan dopoldne od 9.—10. ure,
popoldne — izvzemši nedelje in praznike — od 2.—3.
ure v svojem stanovanju Šelenburgove ulice št. 3.
I. nadstropje. (746-3)

Vsem, kateri zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh po-
trebujejo železnino, naj bode priporočena zaloga
železja in vseh v to stroko spadajočih stvari
ANDR. DRUŠKOVIČ-a,
poprej **JAKOB NEKREP,**
v Ljubljani, Mestni trg št. 10,
kjer se dobivajo v velikem izboru in prav nizki ceni
okova za okna in vrata, štorje za štokodiranje, drat
in cveki, vezi za zidovje, traverze in stare železniške
šine za oboke, Portland in Roman cement, sklejni papir
(Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno
narejena štedilna ognjišča in njih posamezni deli.
Zaloga pečij za leseno in premogovo kurjavo.
Posebno po nizki ceni dobivajo se
stroji in orodja za poljedelstvo,
kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), slamoreznice,
čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena
drevesa za oranje. (523-14)

Gostilnica „Pri Tomlešku“,
Stari trg št. 11.
Častitim dosedanjim svojim gostom v prejšnji gostilnici „Pred
mostom“ ter sploh vsemu slavnemu občinstvu naznanjam, da sem
prevzel z današnjim dnem gostilnico „Pri Tomlešku“ na Starem
trgu št. 11. — Stregel bodem
z dobrim dolenskim vinom, starim in novim; Mengiškim
pivom; dobro, ukusno, gorko in mrzlo jedjo.
Za mnogobrojni obisk se priporoča s spoštovanjem
Karol Pance,
bivši gostilničar „Pred mostom“. (753-2)